

SIZE DOES MATTER!

door Claudia Verhoeff

In opperste concentratie neem ik de details van de penis van de man voor me in me op. Het doek is eigenlijk te klein om details goed zichtbaar te kunnen maken. Het enige geluid dat hoorbaar is, is het gesnor van het elektrische kacheltje, het is namelijk best koud om in je blootje te poseren. Het onderdrukte gegiechel van mijn collega's is inmiddels verstomd want de workshop naaktmodel schilderen blijkt niet alleen een gezellig maar bovendien een knap lastig bedrijfsuitje!

Over penis gesproken. Het is een onderdeel van de kater waar nogal eens dingetjes mis lopen. Of beter gezegd: vastlopen. We zien problemen door vooral blaasgruis of een verkrampte plasbuis met enige regelmaat in onze praktijk. Wie kent er niet het gevoel als je héél erg nodig moet plassen? Bijvoorbeeld als je in de auto zit en het regent hard zodat een wildplasje niet aantrekkelijk lijkt. Of als je in een wiebelende trein zit en het toilet is buiten gebruik. Tijdens een lange vlucht in een vliegtuig, als iedereen net ontwaakt is en er zo'n enorme rij voor het toilet staat zodat het even duurt voordat je aan de beurt bent. En dan... de grote opluchting als je eindelijk plassen kunt! Hoe heerlijk is dat?!

Maar stel nou dat je eindelijk plassen mag maar het lukt helemaal niet? Je probeert je overvolle blaas leeg te persen maar het gaat echt niet. Omdat de uitgang stevig geblokkeerd is en bovendien brandend pijn doet. Zo erg dat je misselijk ervan bent en overgeven moet.

Het overkwam Oberon. Knappe grote Oberon van 10 jaar oud met een gewicht van ruim 10 kg. Hij had sinds enkele weken wat moeite met plassen en ook zichtbaar bloed in zijn urine. Bij het urine onderzoek eerder was geen blaasgruis gevonden en op de röntgenfoto waren geen blaassteentjes gezien. Maar toch heeft Oberon een grote gespannen blaas en kan niet plassen. Mijn collega heeft geprobeerd om de penis van de kater te spoelen met een zogenaamde geknopte katheter, maar er lijkt een stroeve weerstand te zitten vlakbij de uitgang. Meestal is dit de plaats waar een plugje vastloopt, bestaande uit blaasgruis en ontstekingscellen uit de blaas. Op zich kan kristalletje voor kristalletje wel passeren en ontstekingscellen ook, maar in de steeds nauwer wordende trechter van de plasbuis kunnen kristallen samenklonteren met ontstekingscellen tot een plug die de penis hermetisch afsluit. Stoïcijns ondergaat Oberon een tweede poging tot katheterisatie, maar mij lukt het ook helaas niet. Mijn collega en ik overleggen met de ongeruste eigenaren.

Bij Oberon klopt iets niet, hij lijkt geen gewone 'plaskater' verstopt door blaasgruis of een verkrampte plasbuis. Het lijkt erop dat de binnenbekleding van zijn plasbuis dusdanig verdikt en gezwollen is dat we vrezen voor een tumor. Nog voordat ik het woord heb uitgesproken zie ik in de ogen van de eigenaresse dat ze aan hetzelfde denkt. De tranen vloeien. Er is niet echt sprake van een keuze, Oberon zal moeten worden geopereerd want ik zal een penisamputatie op hem moeten uitvoeren. De enige die niet onder de indruk is van het geheel blijkt Oberon zelf. Hij bekijkt het emotionele tafereeltje met een blik van "Waar maken jullie je druk om?". Ik beloof de eigenaresse dat we er alles aan gaan doen om Oberon weer lekker te kunnen laten plassen. De eigenaren nemen afscheid van Oberon en wij maken met spoed de OK klaar.

Ik geef Oberon een injectie met narcosemiddel en deze chille kater zakt rustig weg. Als Oberon voorbereid is kan de operatie beginnen. Normaal gesproken wordt vooraf aan de penisamputatie een katheter in de plasbuis geplaatst, maar dit lukt niet bij Oberon en dus heb ik een plastic schort aan, want tijdens de

operatie zal de blaas ineens geleegd kunnen worden als de blokkade opgeheven wordt. En de urineblaas van een kater van 10 kg, nou daar zit best veel urine in.

Ik werp een blik op de monitor van de bewaking en zie dat Oberon een keurige hartslag, ademhaling en temperatuur heeft. Ook onder narcose laat hij zich niet van de wijs brengen. Eerst maak ik een incisie om de balzak en penis heen, in de vorm van een ellips. Dit zal later de vorm worden van de nieuwe uitgang. Dan prepareer ik de penis vrij, dat wil zeggen met een fijn schaartje knip ik onderhuids vet en kleine spiertjes weg van de penis, net zolang tot ik twee belangrijke kliertjes in de diepte tegenkom, de bulbo-urethraalklieren. Dit is de plek waar de plasbuis breder wordt en tot hier moet dus de nieuwe uitgang komen. Dan pak ik de penis vast tussen mijn linker duim en wijsvinger, breng hem een beetje op spanning en snijd voorzichtig met het mesje in mijn rechter hand overlangs door dunne laagjes weefsel heen, net zolang tot ik de wand van de plasbuis tegenkom. Ineens ben ik door de wand heen en verwacht ik een fontein van urine, die echter uitblijft. Als ik vanaf dit punt een katheter de blaas in schuif voel ik een zachte weerstand maar dan komt de urine alsnog.

Als ik de penis verder open snijd kom ik een gedeelte tegen met vurig woekerend slijmvlies. Zou hier dan toch echt sprake zijn van een tumor of is de wand dusdanig geïrriteerd? Ik besluit voor de zekerheid al het afwijkende weefsel weg te halen. Ik heb nu een grote opening naar de blaas gemaakt waar de katheter nog in zit en waarbij op een voor mij onbereikbare plaats in de diepte nog een weerstand zit. Verder naar achteren toe heb ik een gedeelte van de penis van ongeveer vier cm waarbij de plasbuis overlangs is opgelegd. Het resterende deel van de penis met de vernauwingen en woekerend

slijmvlies zijn verwijderd. Het pieterpeuterwerk kan nu beginnen, ik hecht met kleine steekjes de wand van de plasbuis aan de huid vast, zodat als het ware een plasgootje ontstaat. De komende tijd zal dat er nog wat rauw uitzien omdat je op de binnenbekleding van de plasbuis kijkt. Het enige dat ik niet kan oplossen is de zachte weerstand hogerop, de komende dagen zal het spannend worden om te zien of dat een probleem is. We maken de wond schoon, koppelen Oberon af van de apparatuur, geven nog een extra pijnstillende injectie en infuus en laten hem rustig bijkomen in de verwarmde recoveryruimte. Hij krijgt wel alvast een kraag om, want voorlopig mag hij niet aan de hechtingen komen.

Een dag later mag Oberon naar huis waar hij gelijk al zelf grote plassen kan doen op de bak. Triton, de andere eveneens indrukwekkende kater des huizes vindt de kraag van Oberon echter zó eng dat hij voorlopig niet meer naar beneden durft te komen!

Oberon herstelt voorspoedig en na enkele weken vinden de eigenaren dat hij zo mogelijk nog liever en afhankelijk is geworden, zijn vacht zachter en ook mogen ze hem nu overal aaien. Wellicht kampte Oberon toch al een tijdje met problemen in zijn penis.

Terug naar mijn kunstwerk. De tijd van de workshop is bijna om, het model in grote lijnen op het doek, maar mijn penis is nog niet af. Ik besluit er niet teveel werk van te maken en zet met enkele penseelstreken de penis op het doek. Het gaat niet om de vorm of de grootte. Het gaat erom wat je ermee kunt.

Dierenartsenpraktijk Alkmaar Noord
www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

